

ناصرالدین انصاری

۱۸۳-۱۷۹

آیت الله ایمانی

آیت الله شهسواری

آیت الله محسنی خوئی

آیت الله ایمانی

مرحوم آیت الله آقای حاج شیخ اسدالله ایمانی یکی از علمای محترم شیراز بود. فقید سعید در ۲۰ اردیبهشت ۱۳۲۶ ش (۲۰ جمادی الثانی ۱۳۶۶ ق) در کازرون در بیت علم و فضیلت زاده شد. پدرش ثقة الاسلام حاج شیخ محمدصادق ایمانی (۱۳۴۰ - ۱۴۲۷ ق) از روحانیون معروف کازرون بود. وی ادبیات را در مدرسه صالحیه کازرون فراگرفت و در سال ۱۳۴۱ ش رهسپار قم شد و دروس سطح را از حضرات آقایان: ستوده، صلواتی و شب زنده دار و سطوح عالیه را از حضرات آیات: فاضل لنکرانی، مکارم شیرازی، جعفر سبحانی، مصطفی اعتمادی و سلطانی طباطبایی و فلسفه را هم از آیات: جوادی آملی و انصاری شیرازی و مباحث اجتماعی و سیاسی را هم از آیات: مکارم شیرازی و ربانی شیرازی و مباحث اخلاقی را هم از آیت الله شب زنده دار آموخت و پس از آن در دروس خارج آیات عظام: گلپایگانی، محقق داماد، میرزاهاشم آملی و بیش از همه آیت الله مکارم شیرازی حاضر شد و بهره های فراوان برد. وی از شاگردان خاص آیت الله مکارم و از اعضای گروه تفسیرنمونه بود و تقریرات درس معظم له را نیز نگاشت. وی در دوران مبارزات روحانیت به سخنرانی علیه رژیم پرداخت و در اصفهان بازداشت شد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۸ به امامت جمعه کازرون، در تیرماه ۱۳۸۰ به امامت جمعه و نمایندگی ولی فقیه در استان بوشهر و در بهمن سال ۱۳۸۷ نیز به امامت جمعه شیراز و نمایندگی رهبری در استان فارس برگزیده شد. همچنین سه دوره متوالی نماینده مردم استان فارس در مجلس خبرگان رهبری بود. آن مرحوم سال ها در حوزه های قم و بوشهر و شیراز به تدریس سطوح عالی و سخنرانی و خطابه های دینی پرداخت. از خدمات اوست: ایجاد مؤسسات علمی، دینی و خدماتی در کازرون مانند مکتب الصادق (ع)، مکتب الزهراء، تجدید بنای مدرسه صالحیه، زایشگاه و بیمارستان زنان فاطمیه، دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه پیام نور، تجدید بنای مسجد صاحب الزمان، احداث مصلی، صندوق قرض الحسنه، کتابخانه قائم، احداث جاده ارتباطی شیراز - بوشهر از محور کازرون و برگزاری ده دوره «یادواره علامه طباطبایی» در کازرون.

ترجمه الیهود فی القرآن و رساله هایی درباره خمس، تقیه، امر به معروف و تقریرات دروس آیت الله مکارم شیرازی از آثار اوست.

سرانجام آن مرحوم به دلیل بیماری کبدی از امامت جمعه شیراز استعفا داد و در بیمارستان بستری شد و سرانجام در ۷۱ سالگی در روز دوشنبه ۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۷ (۲۰ شعبان المعظم ۱۴۳۹ ق) بدرود حیات گفت که سه روز در استان فارس عزای عمومی اعلام شد. پیکر آن مرحوم پس از تشییع در شیراز به قم انتقال داده شد و پس از تشییع و نماز آیت الله مکارم شیرازی در مسجد شهید مطهری حرم حضرت معصومه (س) به خاک سپرده شد. رهبرانقلاب در پیام تسلیت خویش فرمودند:

بسم الله الرحمن الرحيم

با تأسف و تأثر خبر درگذشت عالم مجاهد جناب حجت الاسلام آقای حاج شیخ اسدالله ایمانی امام جمعه خدوم و پرتلاش شیراز را دریافت کردم. این روحانی خدمتگزار و انقلابی در طول سالیان دراز همواره در صفوف مقدم مجاهدات اجتماعی و انقلابی حضور داشته و در جایگاه برجسته امامت جمعه و عضویت مجلس خبرگان و فعالیت های متعدد علمی و اجتماعی و مردمی، متعهدانه به انجام وظایف خطیر پرداخته اند. فقدان این عالم بصیر و صدیق، ضایعه ای برای روحانیت و مردم عزیز شیراز و استان فارس است. اینجانب به خاندان مکرم و بازماندگان آن مرحوم و نیز به علاقه مندان و شاگردان ایشان و به

عموم مردم شیراز و فارس به ویژه جامعه روحانیت آن منطقه تسلیت عرض می‌کنم و رحمت و مغفرت الهی را برای ایشان مسألت می‌نمایم.

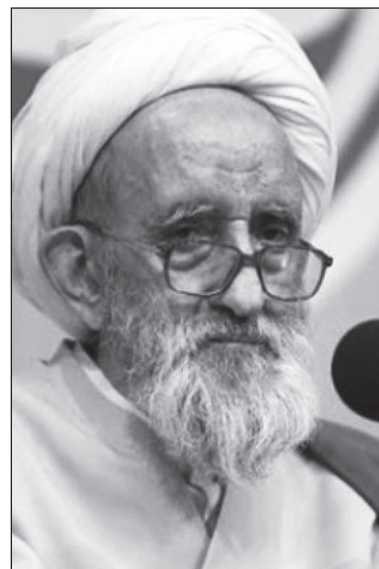
سیدعلی خامنه‌ای

۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۷

آیت‌الله شهسواری

حضرت مستطاب آیت‌الله حاج شیخ صفرعلی شهسواری یکی از علمای تهران بود. فقید سعید در روز دوشنبه اول فروردین ۱۳۱۱ ش (۱۳ ذی‌قعدة ۱۳۵۰ ق) در روستای «آورنه» از توابع بخش ضیاء‌آباد شهرستان تاکستان در استان قزوین در خانه مرحوم ثقة‌الاسلام ملا یعقوب‌علی زاده شد. پس از تحصیلات نخستین در سال ۱۳۲۲ ش رهسپار قزوین شد و ادبیات و سطوح را از حضرات آیات: حاج شیخ محمد مظفری، میرزاحیم سامت، شیخ یحیی مفیدی، میرزامحمود حسینی قزوینی، سیدجلیل زرآبادی، شیخ احمد تآلهی، سیدمحمد ضیاء‌آبادی، شیخ مهدی قاضی و شیخ احمد ناصحی فراگرفت و پس از آن در اواخر سال ۱۳۳۰ ش به قم آمد و سطوح عالی را از حضرات آیات: محمدتقی ستوده، علی مشکینی، سیدمرتضی جزائری، سید موسی صدر، سیدرضا صدر و سید محمدباقر سلطانی آموخت و سپس به دروس آیات عظام: آقای بروجردی (۵ سال) و امام خمینی حاضر شد و مبانی علمی اش را استوار کرد. همچنین به تدریس سطوح و تبلیغ دین در روستاها و شهرهای تهران و قزوین پرداخت. در سال ۱۳۴۰ به دعوت مردم مؤمن و متدین غرب تهران به پایتخت مهاجرت کرد و در مسجد امام جعفر صادق (علیه السلام) به اقامه جماعت و تدریس و تبلیغ دین و سخنرانی در مجالس و محافل دینی پرداخت و بیش از نیم قرن چراغ دین را در آن محیط برافروخت. وی از اعضای مهم و مؤثر جامعه روحانیت غرب تهران بود و نامش همواره ذیل اعلامیه‌های علمای تهران علیه رژیم شاه دیده می‌شد و در تمام راهپیمایی‌ها و اعتراضات فعالیت‌های انقلابی، از جمله تحصن علما در دانشگاه تهران شرکت فعال داشت. پس از پیروزی انقلاب اسلامی سرپرستی کمیته انقلاب و عضویت در ستاد اجرایی فرمان ۸ ماده‌ای امام و عضویت در هیئت استفتاء امام خمینی و مقام معظم رهبری و بیان احکام شرعی در رادیو قرآن را پذیرفت و در سال‌های دفاع مقدس نیز بارها به جبهه‌های نبرد شتافت و با سخنرانی‌های خویش گرمابخش محفل رزمندگان اسلام بود و فرزندش حجت‌الاسلام حاج شیخ محمد مهدی هم سال‌ها در اسارت رژیم بعث به سربرد. وی در مسجد خویش کلاس اخلاق، اصول دین، محافل تفسیر و رسیدگی به امور نیازمندان و گره‌گشایی از کار درمندگان را انجام می‌داد و در میان مردم از محبت و محبوبیت خاصی برخوردار بود و در خرداد ۱۳۹۴ همایش نکوداشت معظم له در سازمان حج و زیارت تهران برگزار شد. کتاب خاطرات وی به نام هفتاد سال توکل و مجاهدت به اهتمام آقایان: احمد نجمی و علیرضا محسنی ابوالخیری به چاپ رسیده است. سرانجام آن مرحوم در ۸۶ سالگی در شب پنجشنبه ۵ اردیبهشت ۱۳۹۷ ش (۷ شعبان المعظم ۱۴۳۹ ق) چشم از جهان فرو بست و پیکرش صبح روز جمعه پس از تشییع و نماز آیت‌الله حاج شیخ محسن مجتهد شبستری در قطعه ۲۱۳ قبرستان بهشت زهرا به خاک سپرده شد.

فرزندش حجت‌الاسلام حاج شیخ محمد مهدی شهسواری یادگار پرافتخار وی و وارث منبر و محراب اوست.

با سپاس از برادرزاده ایشان جناب حجت الاسلام حسین شهسواری!

آیت الله محسنی خوئی

مرحوم آیت الله آقای حاج شیخ علی محسنی خوئی یکی از فضلاء محترم حوزه علمیه قم بود. وی در شب جمعه ۶ بهمن ۱۳۲۹ ش (۱۷ ربیع الثانی ۱۳۷۰ ق) در خوی زاده شد. پدرش حاج حسن فرزند آیت الله حاج شیخ علی مدد محسنی بَدَل آبادی بوده است. آن مرحوم پس از تحصیلات ابتدایی در سال ۱۳۴۵ ش به تحصیل علوم دینی روی آورد و ادبیات را نزد مرحوم حاج شیخ علی مجتهدی در مدرسه نمازی فرا گرفت. سپس در مهرماه ۱۳۵۰ ش رهسپار قم شد و سطوح را از حضرات آیات میرزا محمد علی مدرس افغانی (قوانین)، سید شمس الدین علوی خوئی (شرح لمعه، شرح منظومه، المنطق، اصول فقه، اصول فلسفه)، میرزا محسن دوزدو زانی، مکارم شیرازی، میرزا علی مشکینی، میرزا محمد علی حقی سرابی، محمدی گیلانی، شیخ عبدالکریم ملایی تبریزی فرا گرفت و پس از اتمام سطوح عالیّه در درس آیات عظام: شریعتمداری، کوکبی (۱۸ سال)، سید محمد روحانی (۱۵ سال)، میرزا جواد تبریزی، وحید خراسانی و حاج آقا تقی قمی حاضر شد و مبانی علمی اش را استوار کرد. وی از حضرات آیات کوکبی تبریزی و میرزا ابوالفضل دوزدو زانی اجازه اجتهاد داشت. همچنین به تدریس سطوح عالیّه و خارج فقه و اصول نیز اشتغال داشت. آن مرحوم در طول مبارزات اسلامی مردم ایران همگام با پدر بزرگوار و برادرانش فعالیت های گسترده ای در منطقه بَدَل آباد و سیه چشمه داشت و از سوی عوامل طاغوت متحمل مرارت ها و سختی های فراوان شد. بیماری و درگذشت فرزند برومندش مرحوم آقا محمد جواد ضربه ای سهمگین بر زندگی اش وارد کرد که تا پایان عمر در غم آن می سوخت، اما در کمال صبر و بردباری آن را تحمل کرد. وی الگوی نجابت، متانت، خوش اخلاقی، فروتنی و اخلاق حسنه بود و مرگ زود هنگام وی ضایعه ای سخت برای دوستان و آشنایانش بود.

آثارش عبارتند از:

۱. القول السدید فی الاجتهاد و التقلید
 ۲. التعادل و التراجیح
 ۳. قاعدة المضى
 ۴. من هو الافضل؟
 ۵. الانسان و العبودية من منظر الكتاب و السنة
 ۶. آیات الإمامة و الولاية من منظر الشيعة و السنة
 ۷. الايمان و الاسلام علی ضوء الكتاب و السنة
 ۸. بحوث حول الإمامة و الخلافة
 ۹. اصل الاصول من منظر العقل و النقول (۳ ج) ۱۰. ائمة الهدی و النور فی عوالم السرّ و الظهور درباره امامت
 ۱۱. تقریرات دروس آیت الله کوکبی
 ۱۲. المذاهب الإسلامية او المنتحلة إلى الاسلام
- آن مرحوم در پی بیماری سرطان در ۶۶ سالگی در روز شنبه ۵ خرداد ۱۳۹۷ ش (۱۰ رمضان ۱۴۳۹ ق) بدرود حیات گفت و پیکرش پس از تشییع باشکوه و نماز آیت الله حاج میرزا ابوالفضل دوزدو زانی در قبرستان باغ بهشت (قم) به خاک سپرده شد.